

ANTİ KOLONYALİST MÜCADELEYE

KATKI

esiz ve kölelerin bülteni

«GORBAÇOV TAVRI»NİN PRATİKTEKİ
GÖRÜNEN ve MUHTEMEL SONUÇLARI
ÜZERİNE...

İNSAN (EMEK) TEORİSİ'NİN
ŞEMATİK GÖSTERİLİŞİ

BİR İYİ BİLENE SORDUK :
YILBAŞI TEBRİĞİNDEKİ SIR NEDİR?

MART 1990

YIL: 3 (+17) SAYI: 8 (+37) 1000 TL. (KDV Dahil)

ANTİKOLONYALİST MÜCADELEYE

KATKI

KURUCULARI :

A. CERRAHOĞLU (KERİM SADİ)
ALİ ERGİN GÜRAN

Sahibi :
Ali METE

Genel Koordinatör :
Ali TÜMER

Yazı İşleri Müdürü :
Cumhur AKSEL

Şimdilik Üç Ayda Bir Çıkar. İlan Kabul Edilmez.

Adres : Acarlar Sitesi, L Blok, D. 52,
Y. Dudullu, Ümraniye - İSTANBUL

Dizgi - Baskı : EKİM Matbaacılık ve Ambalaj Sanayi
Tel. : 520 17 63

Dağıtım : NER DAĞITIM, Erkan Sarı, Çakırağa Cami Sok.
Göktaş İşhanı No: 101 Aksaray - İstanbul

Son Baskı Tarihi : 23.2.1990

“Gorbaçov Tavrı”nın Pratikteki Görünen ve Muhtemel Sonuçları Üzerine...

-Edebî ve Felsefî İfade Klişelerini ve Terminolojisini Zorlayan Düşünceler-

Bay Gorbaçov'un dediğine göre, Azerbaycan'daki törelerin, geleneklerin dirilişi hareketi, töreci (ırkçı) ve dincilerin kışkırtmaları sonucu ortaya çıkmış olduğundan, hareketin giderek tamamen onların inisiyatifine girmesi tehlikesine binaen silâhlı bastırma hareketi -tedip- gerekmiş... (Bugünkü Azerbaycan için «ekstremist» teriminden anarşist'i veya nihilist'i anlamak mümkün değildir.)

Bu ifadeler, ırkın -insanın kökeninin- ve dinin ne olduğunun bilinmediğinin açık bir itirafıdır. Kaldı ki bu itirafa, anti-dinci olduğunu vurgulamaya çalışan Bay Gorbaçov'un Moskova'da papazlarla sarmaş dolaş oluşunun resmini de ilâve etmek gerekir.

Ne var ki aslında bu «ikircikli»liklerin kaynağı kişisel değildir. Politikacılık, oyunbazlık, ruhçuluk ve büyücülükten, bilim adamlığı da skolastisizmden arındıkça biribiriyile özdeşleşecek kavramlardır; uğraşlar, mesleklerdir. Ama Marksist-Leninist klâsik komünistler bütün iddialarına rağmen bunu başaramamışlardır.

Evvelce de yazdık, belirttik; ama bir daha vurgulayalım: Şayet bugünkü «perestroyka» sürecinde dinin ve son tahlilde bir bütün

olarak insanın bilimsel izahı yapılamazsa, Gorbaçov politikaları sonucu ortaya serilmiş olan lâfların, edebi, felsefi eserlerin (!), ileride -Rusların çok başarılı katkılarda bulunmuş oldukları- «Dünya Çocuk Masalları» klâsikleri kadar bile değeri kalmayacaktır. Çünkü insanların kendini geliştirmesi ve halkların içinden gelişmiş insanların objektif seçiminin yapılması için gerekli bilimsel programlar hazırlanmadan, halkların töresel, geleneksel başkaldırmalarını ezmek -zorbalığı- bugün için artık bir insanlık suçudur; yani, modern bir soykırımdır. Dolayısıyla bu konuya açıklık getirmeyen her edebi, felsefi mugâlâta, tarihin çöp sepetine atılmaya mahkûmdur...

Bugünkü dünyaya ekonomik açıdan bakınca görüyoruz ki kolonyalist kapitalistlerin serbest piyasa ekonomisi dedikleri, son tahlilde tercihleri, öncelikleri kitlelere -«mass media» vasıtasıyla- bir nevi büyü ile dayatılan, dolayısıyla de perde gerisinde tröstler, karteller zirvesi gibi bir «gölge merkez» veya «mihrak» oluşturan bir ekonomik planlamadır.

Komünistlerin klâsik merkezi, emredici ekonomik planlaması ise, uygulamada, kitlelerin içinden çıkacak -çıkması öngörülen- iş kahramanlarının ve dâhilerin ortaya koyacağı heyecan ve yaratıcılığa dayanır. Yani biri «ulu ruh»çu merkezîyetçi, diğeri düalistik rasyonel merkezîyetçi olmakla beraber aslında her iki ekonomik model de ruhçuluğa, metafiziğe, dolayısıyla de zorunlu olarak merkezi müdahalecilige dayanır.

Aslında bu iki çeşit patronajın da (hem kapitalistler patronajı, hem de komünist devlet patronajı) değil çözmek, açıkça ortaya bile koyamadığı esas problem, «artık değer»in oluşumu ve bölüşümü -veya kitlelere iadesi- problemidir. Bu düşünce kargaşası da son tahlilde klâsik marksizmdaki «artık değer» kavramının vülgerliğinden, kapsamsızlığından kaynaklanmaktadır.

Kapitalist patronlar artık değer'i tümüyle -hatta bir optimum seviyenin üstünde- meta değeri olarak -yani mal olarak- iade etmenin hiçbir yarar sağlamayacağını, hatta ücretleri belli bir limitin üzerine çıkarmanın üretimi kantite ve kalite olarak olumsuz yönde etkilediğini çok önceleri anlamışlardı. Hatta çalışma, meta üretimi

yapma süresini fazla uzun tutmanın da üretimi kalite ve kantite olarak yükseltmediğini pratikte -istatistiklerle- oraya çıkarmışlardı.

Bu durumda onlar bir önsezi ile -kısmen de işsizlik problemini örtbas etmek için- «kişi hak ve özgürlükleri» filân gibi sloganlar altında toplumda artık değeri tırtıklayan bir «başıboş»lar kategorisinin oluşmasına gözyumdular. Ama -sadece zabıta kontrolü altında tutulan- bu kültürde yaratılan değerleri de kendi sübjektif tercih ve öncelikleri ile reklâm edip meta haline getirerek -sosyal açıdan çoğu zaman doğru yönde olmayan bir şekilde- ekonomilerini büyüt-tüler, geliştirdiler.

Komünist devlet patronajı ise, bir kısmını silâh ve komünikas-yon aracı halinde kendine ayırdıktan sonra artık değerın tümünü meta olarak yaygın bir şekilde kitlelere iade etmeye çalıştı. Bu du-rumda da pek tabii ki üretim, kalite ve kantite olarak büyük düşüş gösterdi.

Demek ki artık, artık değerın tümünün -hatta büyük bir kısmı-nın bile- sadece meta değeri olarak (mal olarak) kitlelere iade edil-mesinin mümkün olamayacağı objektif bir şekilde ortaya çıkmıştır. Zaten bunun tersini düşünmek o kadar gerici bir anlayıştır ki, «meta üretiminin tümünün meta olarak kitlelere geri dönmesi ancak ka-tastrof doğurur» denebilir. Bir bakıma «Gorbaçov tavrı», Sovyet-ler'de bunun farkına varıldığının işaretidir.

Aslında şu basit gözlem bile bu konuya yeteri kadar açıklık getirebilir: Meselâ aç da olsa sevdiği bir yiyeceği kaybetme paha-sına oynaşmasını kesmeyen, bozmayan yegâne hayvan yavrusu, ço-cuktur. Onun içindir ki, insan yavrularının oynaşmasına -içinde en azından kozmik emek münderiç olduğundan- «oyun», hayvan yavru-larınıninkine ise «dalaşma» (yani, sadece içgüdüsel mücadeleler için refleks ve şartlı refleks geliştirme pratiği) denir.

Demek ki ekonominin artık değer teorisi de artık yeniden göz-den geçirilmeli ve genişletilmelidir. Çünkü aslında insan, klâsik Marksistlerin vaaz ettikleri gibi «tükettiğinden fazlasını üreten var-lık» değil, «tüketimini erteleyip -önce kendini- yaratan varlık»dır.

Yani insanın sebeb-i vücudu, bir fiziki şok neticesi ortaya çıkıp -mahlûkun- içgüdüsel eğilimlerini gemleyerek içgüdüsel hedeflere varmasını -daima- geciktirici bir rol oynayan -ve hiçbir vahşi hayvanda bulunmayan (kısmen bazı evcil hayvanlarda görülen)- bir davranış biçimi veya «kozmetik emek»tir. O halde -başta insanı olmak üzere- yaratan, kozmetik emektir. Belli bir beceri kazanmış, yani üretim aracı sahibi olmuş (hiç olmazsa el), yani emeği verimlilik kazanmış rasyonel insan, emeği ile üretim yapar, mal üretir; ama sanat eserini yaratan -ona ruh veren- kozmetik emektir; iş değil...

İnsanı bugünkü formasyonu ile varsayarak üzerine bilimsel teori inşa etmek mümkün değildir; bu skolastisizmdir. Yani Marks-Engels'in «ilkel komünal toplum» kurgusu tam anlamıyla bir galatı rüyettir. Çünkü kökü kendiliğinden gelişime, yani evrime de bağlansa yine bir metafizik «yaratan» meselesi ortada kalır. Başka bir deyişle, insandaki yaratıcılık kaabiliyetinin sebebi ortaya çıkarılmadıkça, insan daima kendisi gibi bir «yaratan» vehmedecek, kurgulayacak ve dolayısıyla bu yönde de spekülatif sosyo-ekonomik çıkar peşinde koşacaktır.

O halde, son tahlilde -artık değer de dahil- değer kavramını «meta değeri + manevi değer» gibi en az iki bileşenli düşünmeli ve «manevi değer» de somut, yaratıcı bir «kozmetik emek»e bağlanmalıdır.

Böyle olunca da artık, «artık değer»in mal olarak mı, yoksa muhtelif şekillerde somut tarifi yapılmış «manevi değer» olarak mı, yoksa «kozmetik emek»in yarattığı ilk ürün olan -sadece- zaman olarak mı geri verilmesi konusu, açık, net bir problem olarak tartışılabilir. Ki bu da aynı zamanda artık değerın yalnız mal şeklinde değil, kalite ve yaratıcılık olarak da oluşturulması problemi demektir.

Aslında bu problem de ana hatları ile şöyle bir basit şekle (propozisyona, hükme) indirgenebilir: Alabildiğine mal stokları yaparak kalite üretimini ve yaratıcılığı belirlemek -kontrol etmek, gütmek- değil, tam tersi, kalite üretimi ve yaratıcılık fenomeni ile mal birikimini (üretim araçları da dahil) belirlemek doğrudur.

Çünkü kalite üretimi ve yaratıcılığın muayyen -doğal- bir rejimi ve debisi vardır. İnsanlığın hâl-i hazır durumunda bunlar objektif olarak belirlendiğinde (bu mümkündür ve tarihi örnekleri vardır) gerekli mal birikiminin normal -doğal- kapasitesi ortaya çıkar. (Yani bu kapasite'den fazla mal süratle demode olur veya değer yitirir). Zaten «debi» de aynen stok veya birikim gibi bir potansiyeldir; dolayısıyla «stok mal» değeri gibi -üstelik saklamak için hangarlar, depolar gerektirmeyen- «yaratıcılık (maneviyat) debisi» değeri karşılığı olarak da para basılabilir. Ve de bu süreçte, giderek, objektif ve otomatik kontrollu olacağından, bireysel mal stokçuluğunun, yani son tahlilde kapitalistliğin, -kalite üretimi ve yaratıcılık faaliyeti yanında- heyecanı ve cazibesi kalmaz...

Son olarak diyebiliriz ki «Gorbaçov tavrı» bugün başlıca örnek veya sembol olarak aslında rasyonel insanın çözümsüz çelişmesini, paradoksunu sergilemektedir. Çünkü rasyonel insan mantığına göre, elinde hasmınıninkine yakın güçte silâh bulunduran bir Şövalyenin veya «ahlâki, bedihi birey»in, nihai hesaplaşmayı göze alamıyarak, yani son tahlilde Tanrı'nın kararına tevekkül göstermeyerek, yani inancını yitirerek, «ben yanlış düşünüyorum olabilirim» deyip -morali, estetiği bozulmuş olarak- özeleştiriyeye girişmesi akli, rasyonel bir davranış değildir. Onun içindir ki kolonyalist rasyonalist çığırtkanlar, aşağılayıcı kampanyalarla, lânetleme âyinleriyle kamuoyu kazanmaya çalışmaktadırlar. Halbuki Bay Gorbaçov şahsen idrak etse de, etmese de din'in, din doktrinlerinin gökyüzünden yeryüzüne, metafizikten fiziğe indirilmesi ile o çığırtkanların balonları sönecektir.

Ancak ne var ki şimdiye kadar dincilerden, dine karşı olan maddecilere kadar büyük bir çoğunluk, insanın bilinemez derecede karmaşık bir yapıya sahip olduğu kamsını -ön yargısını- paylaştığı için, insan olayının son tahlilde basit fenomenlere indirgenerek anlaşılabilirliği görüşünün ilk başta büyük bir dirençle -hatta reaksiyonla- karşılaşması ihtimali büyüktür.

Onun için -son olarak- dogmatizme karşı savaş açanlara, en azından «her karmaşık olayın mutlaka basit bir sebebi bulunur» şeklindeki bilimsel görüşe sahip olmadıkları takdirde, pek çok palav-

racı, oyunbaz, masalcı, hatta büyücü taslağı illüzyonist ve üçkâğıtçıya politik kariyer sağlayarak ortalığı daha da karıştırmaktan başka bir işe yaramayacaklarını hatırlatmak isteriz.

Dogmatizme sırf reaksiyon gösterilerek bulunabilecek alternatif ancak kargaşadır. Unutmayalım ki «putları kırmak», anarşistlerin de -başlıca- işidir...

Ayrıca bir hatırlatma da yeni hümanistlere yapalım ki, sahtekârlar için sığınacak delik kalmasın :

Bilimsel sosyalist olduktan sonra hümanizmi yeniden keşfedenler, bu kavramı edebî, felsefî çerçevelerin dışına -üstüne- çıkararak anti-kolonyalist bilimsel bir teori içinde ele almak zorundadırlar. Aksi takdirde yaptıkları şarlatanlıktan başka birşey olmayacaktır.

Son tahlilde genel bir formül olarak diyebiliriz ki, Ruslar Batı'nın didaktik öğretisinin iyi bir öğrencisi olarak Marksizmi iyi öğrendiler, bellediler ama Marks'ı derinliğine anlayamadılar (*). Zaten tarihen de böyle olması gerekirdi. Çünkü Batı'ya medeniyet -ve tabii düşünce- kabataslak bir sıralamayla Hint, Babilon, Mısır, Hitit ve Grek antik medeniyet aşamaları, basamakları yoluyla geldi. Dolayısıyla Batı düşüncesinin teorilerinin genişletilmesi (extension) de ancak araştırma ve incelemelerle aynı yoldan geriye gidilerek, «oryantasyon» yapılarak mümkün olabilir. Halbuki Rusların tarihinde böyle bir oryantasyon için veri, hatta işaret bulabilmek pek mümkün değildir. Nitekim 17 ihtilâlcilerinin tutku şeklindeki «düşüncelerinin dilekleri»ne rağmen Hindistan'a akıl erdiremediler.

(*) Zaten uzun bir süredir teknolojilerini sanayi casusluğu, sosyolojilerini de istihbarat, propaganda ve ajitasyon casusluğu ile idare edip zevahiri kurtarmaya çalışıyorlardı.

Aslında denilebilir ki, 1917 Devrimi'nden sonra Rusya'da, aristokrat özentisi mujik gururu, büyük bir devlete mensup olmanın verdiği güvenlik hissi ile birleşince, ortaya, -tam tersini de söylese- kimseyi dinlemeyen/dinleyemeyen, yeni birşey öğrenmeyen/öğrenemeyen veya kritiklere aldırmayan/aldırma-

mayan, otokritik yapmayan/yapamayan, yani kimseye müdâna etmeyip burunun dikine giden -psikopatalojik- bir «komünist» tipi çıktı. Ve dolayısıyla de Dünya'da aklı başında hiçkimse -silâhlı savaş durumlarında taktik işbirliği yapsalar da- bu tipe benzeyemedi, hatta yaklaşılamadı; yani bu tipi benimseyemedi.

Öyle ki bunlar bugün bile hâlâ safralarını filân atarak, kendi imkânlarıyla bu zor durumdan (karaya oturmaktan) kurtulup, kendi kendilerine cihanşumul yani tüm Dünya'ya örnek- bir rotaya girebileceklerine ciddi ciddi inanmakta, yani böyle bir paradoksu çözmekte inat etmektedirler. Onun için Rusya'nın bu kritik durumdan kurtulup gelişmesi, önce bu tiplerden kurtulmasına bağlı...

Türkiyeli Bir Zahmetkeş

TÜSTAV

Şema Hakkında Açıklama

ve

Biraz Yorum

Yukarıda İnsan (Emek) Teorisinin basit bir şematik gösterilişi verilmiştir. Herşeyden önce şimdilik yeni kavramlara alışılması amacıyla verdiğimiz bu şemanın, aslında daha bilimsel, -atom fiziğinde, tanecik fiziğinde olduğu gibi- çok boyutlu (eğrisel) geometrik reprezentasyonları da yapılabilir, ve ileride yapılacaktır. Çünkü klâsik tarihi materyalizmin etkisindeki okuyucuya zaman ötesi -yani gerçek tarih öncesi- ilk başta ancak alışık olduğu kronolojik şemalara benzer şekilde anlatılabilirdi.

Halbuki insanın kronolojik olmayan geçmişi -aynen maddenin atomları, tanecikleri (kuant) gibi- aynı zamanda onun «zaman boyutundaki orijininin yakın civarı» veya «özü» veya «ruhi yapısı» veya «iç dünyası» demektir. Yani insan, kronolojik olmayan geçmişi, -yani kendini kozmik emekle yapılandığı panteistik dönemi içinde taşıyor; her zaman gözlemlenemese de yamyam «etik yaratık» insanın içinde yaşıyordu. Meselâ -okuyucuya ilk bakışta çok şaşırtıcı gelse de- diyebiliriz ki, «gülmek» fiili, «etik» disiplinin bozulması, yani tabulara hâlel getirecek, «ulu ruh»a zarar verecek bir davranışın ortaya çıkması durumuna karşı, etik mahlûkun gösterdiği bir «yamyamlık tehdidi» tepkisinden başka birşey olamaz. Çünkü her türlü düşünce ve davranış konsantrasyonunda, yani zamanlama (aynı zamanda ölçümleme, kıyaslama) durumunda gülmek fiilen imkânsızdır.

Aslında etik yaratığın insanın içinde daima yaşaması ve hayvanla -hayvana, hayvanlığa karşı- mücadele etmesi de gereklidir. Onun için etik yaratığın ne olduğunu iyice anlamamız, yani insanın ruhunu veya kronolojik olmayan geçmişini bilimsel -teorik- olarak keşfetmemiz lâzımdır. Kaldı ki, «aklâki-bedihî birey» yani «akıllı mantıklı insan» olmak için de mutlaka önce tam anlamı ile bir etik yaratık olmak gerekir.

Didaktik eğitim ile, yani belletme, taklit ettirme, antrenman yaptırma, yani «çağrışım» ve/veya «şartlı refleks» kazandırma şekillerindeki eğitimle bilgili insan yetiştirilebilir ama ruhlu insan yetiştirilemez.

Bilgili ruhsuz insan ise hertürlü güdüme, kullanıma müsait, kolay taşınır bir bilgisayardan başka bir şey değildir.

Ruhlu bilgisiz insan ise herçesit mazarrat mihrakı olmaya namzettir.

Bizimki gibi kolonileşmeye yüz tutan ülkelerde insanlar iki ayrı yönde seleksiyona uğratarak cemiyet dokusu çözülür: Bir yanda babalar, -sol veya sağ- ekstremist gurup liderleri, dinci liderler, vs. gibi, etrafında ufak çapta da olsa bir kitle sürükleyen bilgisiz ruhular ile, diğer yanda çoğu kolonyalizmin metropollerinde eğitilmiş, pırl pırl kafalı çocuklar, harika çocuklar, prensler, vs. gibi kendinden başkasını düşünemeyen, yani daha kişiliğini kazanamamış ruhsuz bilgililer... Ki bunlardan birinciler muayyen bir kalabalık desteği kazanınca, ağızlarından çıkan her sözde keramet, ikinciler de belli bir titr ve mevkiye ulaşınca -getirilince- kendilerinde üstün bir kişilik vehmederler.

Demek ki bir cemiyet için başlıca amaç, yeteri kadar ruhlu bilgili insan yetiştirmek olmalıdır. Çünkü yaratıcılık, hayatiyet ancak böyle insanlarla gerçekleştirilebilir. Yoksa bilgisiz ruhluların başat olduğu bir cemiyet, özgür ve özerk kalmakla beraber (ABD'deki Kızılderili kampları gibi) gittikçe tecrit olup ufalanarak ilkel bir klân seviyesine düşeceği gibi, ruhsuz bilgililerin fazla olduğu bir cemiyet de kolonileşmeye, -köleleşmeye- mahkûmdur.

Ancak bugün Türkiye'de tipik bir geçiş dönemi yaşanmaktadır. Yani, ya tam koloniliğe geçeceğiz, veya ırkçılığa, dinciliğe bağlı parçalanma olacak, yahut da modern cemiyet olma yoluna gireceğiz. Çünkü bugün Türkiye yarı bilgili, yarı ruhlu veya emanet ruhlu «kasaba tosuncukları» tâbir edilen bir zümrenin yönetimine girmiştir; veya sokulmuştur. Bu insanlar, çok çeşitli -bölük pörçük- ve istikrarsız geçim kaynaklarına dayanarak gelenekleri ile yaşamayı becerebilmiş bir nevi «uzun ev» tipi kalabalık ailelere mensup (bağlı) olmakla-yani klân ruhu taşımakla- beraber, gördükleri yarım yamalak didaktik eğitimle de Batılı taklidi yaparak, Batılı kapitalistlere yaranmaya çalışan yarım (veya çift) kişilikli dengesiz insanlardır. Zaten klân veya kalabalık aile (*) gelenekleri ile yetişmiş bir insanın aidiyet, mensubiyet, tâbiyet hissine olan ihtiyacı, bir kuşun havaya, bir balığın suya olan ihtiyacı gibidir; yani bilmez-farkında değildir- ama onsuz yaşayamayacak kadar da muhtaçtır. Nerde kaldı ki bilimsel seviyede -objektif- bir sosyo-ekonomik görüşe sahip olabilsin... Pratikte hiçbir zaman özgür kalamamış olan -ve kalmalarına da imkân bulunmayan- böyle insanlar, özgürlüğü ancak, geleneklerinin koruyucu kisvesi altında ve geleneksel dayanışmanın gücüne yaslanarak içgüdüsel konularda yaptıkları -gizli-cinsel kaçamaklar ve sosyo-ekonomik suistimaller olarak anlarlar ve yaşarlar (**).

Dolayısıyla bugünkü durum -feodalite benzeri- aşiret ileri gelenlerinin merkezi yönetimde görev almasından çok daha dengesiz bir durumdur. Çünkü toplumda bu -suni- kişilerin kaynağı, damarı, filizi yoktur. Dolayısıyla bugünkü durum gerçek değil, tam anlamı ile bir «galat-ı rüyet»tir. Zaten bu durum, aslında 12 Eylül'cülerin, tasfiye ettikleri Siyasi kadrolara nisbet yapmak için Devlet istihbarat örgütlerine adam (!) ismarlamalarından, onların da «pek suya sabuna dokunmamış -toplumsal heyecanlardan pek etkilenmemiş- vatansever (!), dindar, ekonomi bilir (!), akıllı uslu tosunlar» olarak ancak bunları bulabilmelerinden dolayı ortaya çıkmıştır. Yoksa bu tosunların ortaya -suyüzüne- çıkmaları ne bir seleksiyon (doğal seçim), ne de bir eleksiyon (oylama seçimi) neticesidir...

Ruhlu bilgili insan, belli bir sosyo-kültürel ortamdan çıkıp -temâyüz edip- kendini, önceliğini, tercihe şayanlığını objektif olarak -yani hem içinden çıktığı çevreye, hem de bilimsel gözlemcilere-

dayatan, kabul ettiren kişi demektir. Yani ruhun oluşumu -kalımdan sarfınazar- anonimdir ama kişinin ruhu kendinindir. Yani bireyin oluşumu bir nevi doğal seleksiyona da sıkı sıkıya bağlıdır.

Ancak ruhlu insanın yetişeceği ortamı, -kültürü- hazırlamak, uygulamada, en az uzaya füze göndermek kadar nazik, teknik bir problemdir. Öyle ki, bu problemin çözümü herşeyden önce, insanlığın gerçek tarih öncesi olan, ateşin kullanılmasından önceki panteistik dönemin -teorik- keşfine bağlıdır.

O halde ruhlu bilgili insanın yetişmesi son tahlilde İnsan (Emek) Bilimi'nin veya Bilimsel Teorisi'nin inşasına, bu bilimin inşası da ruhlu bilgili insanların yetişmesine bağlıdır. Yani bu da demektir ki, ortaya çıkacak olan şey aynı zamanda bir yaşam tarzı, bir hayat programı olmalıdır ve olacaktır.

İnsanlık geçmişini keşfettikçe, istikbalini keşfeder; ve önünü görür.

(*) Tosuncuklar son zamanlarda kafalarını -hiçbir zaman objektif olamayacakları çok nazik bir konu olan- aileye de taktıkları için bu konuda kamuoyunu -şu kısıtlı şartlarda biraz da olsa- aydınlatmayı ve uarmayı acil bir görev sayıyoruz :

Bir defa, aile sözcüğünün Türkçe karşılığı yoktur. Olmaması da doğaldır; çünkü aile, politeistik (çok tanrıcılıkla ilgili) tarihi dönemde erkek hâkimiyetindeki cemiyetinin çekirdeğidir. Ne var ki Türkler Batı'ya göçe kalktıkları zamanda bile, dışı merkezli etik mahfûklardan müteşekkil toplulukların yaşadığı panteistik (ulu ruhçulukla ilgili) dönemden, politeistik döneme geçiş aşamasında, -düzeninde- yani «Şamanist» idiler. Dolayısıyla «Türklerde kadın-erkek eşitliğine dayalı -modern- aile eskiden beri vardı» filân gibi övünmeler çok komiktir... Çünkü böyle bir evlilikte koca, daha çok kadını ve çocuklarını korumakla görevli bir erkek kardeş veya dayı konumundaydı; yani o dönemde Türkler (İslâmiyetten önceki şamanist dönem) henüz, kadının nurlar, melekler, ruhlar tarafından da hamile bırakılabileceği yolundaki geleneksel -bâtıl- inançlarından kurtulacak kadar bilinçlenmemişlerdi.

Kaldı ki Tanzimat'tan beri Batı'dan görerek taklide kalktığımız, kapitalist burjuvanın -ucuz emek sağlamak için- feodal düzen bakiyesi serbest kölelere dayattığı ve bir erkekle bir dişinin dar mekânlara tıklararak bol bol yavrulamaları ile gerçekleşen aile tipi ise, tarihin talihsiz kısa bir döneminin garâbeti olarak, özenilecek bir kurum değildir. Çünkü hiçbir zaman ahlâkını ve bedâ-

hatini yaratamadığı için ancak feodal geleneklerin sirâyet, ve hukuki müeyyidelerin tatbikat gücü (tabii ki ekonomiye bağlı olarak) ile ayakta durabilen bu aile tipi de kısa sürede tarihe karışacaktır ve hatta Batı'da -fillen- karışmıştır bile...

Dolayısıyla özetle diyebiliriz ki, böyle ultra-sosyal meselelerin idari tasarruf ve emirlerle çözülebileceğine inanmak ham hayal olmaktan öte, cemiyet için büyük bir potansiyel tehlike teşkil eder. Öyle ki -faşizan maceralardan sarfı-nazar- meselâ hayat kurtaracağım diye, kurtarıcı olacağım diye, bir ölüye şişe şişe kan verip hayati kaynakları tüketmek de mümkündür.

İdarecilerin şimdilik «yeşillik» veya doğal çevrecilik ile uğraşmaları gerek ve yeterdir; çünkü birçok ülkede siyasi parti kurducak kadar somutlaşmış bir olaydır.

- (**) Zaten onların «özel hayat»tan kastettikleri, insanın cinsel fantazileri ve ekonomik atraksiyonlarıdır. Halbuki birey aşamasındaki insanın özel hayatı, düşüncesi, tefekkürü ile ilgili olmalıdır. Yoksa hayvanların veya en fazla klânlardan kopmasına imkân olmayan vahşilerin de özel hayatından söz etmek mümkündür.

Yani, aslında «özel hayat» kavramı, tabulu etik mahlûk ile ahlaki, bedihi birey arasındaki çelişkide, mahlûk lehine -toplumda- oluşturulan hoşgörünün veya rasyonel olmamış insanları tabuların gazabından koruma tedbirinin adıdır.

KATKI**TÜSTAV**

Bir İyî Bilene Sorduk: Yılbaşı Tebriğindeki Sır Nedir ?

veya

Enişteleri Bunları Niye -Şimdi- Öptü ?

SORU: Bizim komünist liderler (!) Haydar Kutlu ve Nihat Sar-
gın'a Bay Gorbaçov tarafından -üzüntülerini bildiren- bir yılbaşı
tebriği gönderilmiş; veya KGB tarafından göndertilmiş. Niye?

CEVAP: Glasnost yapıp -bildikleri kadar bile- ilişkilerdeki pis-
likleri açıklamasınlar diye.

SORU: Nasıl olur?

CEVAP: «Uyuşturma» politikası olarak bal gibi olur.

SORU: Misal?

CEVAP: Gorbaçov'un resmen tanıyıp, dostluk gösterileriyle açık-
ça görüştüğü, Doğu Avrupa ülkelerinin -devlet başkanı konumun-
daki- birçok komünist liderleri, ülkelerinin, eski kötü yöneticiler
(Stalin, vs.) zamanında Sovyetler Birliği ile olan ilişkilerindeki bo-
zukluğu açıklayarak -yani Glasnost yaparak- biraz olsun günahla-
rından sıyrılma fırsatı bile bulamadan gümbür gümbür devrildiler
de, Gorbaçov değil bir «geçmiş olsun» mesajı göndermek, kılını bile
kıpırdatmadı. Demek ki önceki dostluk gösterileri «uyuşturma» poli-
tikasıymış.

SORU: Peki bunları enişteleri neden geçen yılbaşlarında değil de bu yılbaşında öptü?

CEVAP: Hapis ve maddi manevi baskı süresi uzadı. Onun için artık özölmeler (!) başlayabilir, de ondan...

SORU: Peki lider olarak popülerize edilen, dolayısıyla yayın organlarından geniş çapta yararlanabilme imkânına kavuşturulan bu kişilerin (Haydar Kutlu ve Nihat Sargın) «Glasnost» ilân ederek kötöleri ve kötölükleri açıklamaya başlamalarını istemiyen başka mihraklar da var mıdır?

CEVAP: Evet. Başlıcaları CIA ve MIT.

SORU: Niçin?

CEVAP: Bir defa, bu işte KGB'nin CIA ile işbirliğine girmemiş olması imkânsızdır. Kaldı ki Gorbaçov'un böyle açıktan teveccüh gösterdiği kişileri CIA çoktan sağlama almıştır. Dolayısıyla CIA'cılar da bukadar emek verdikleri gizli tezgâhın, daha sermayesini kurtaracak kadar bile iş yapmadan deşifre olup bozulmasını istemezler de, onun için... MIT ise, bu işe bulaşmış adamlarını harcamamak gibi -ciddi, yani bağımsız sürekli devlet yönetimi anlayışında yeri olmaması gereken- keleke, anaıl bir himaye hissi sebebiyle...

SORU: Eskilerden bir örnek var mı?

CEVAP: Dünya çapında skandal teşkil eden bir örnek : 2. Dünya Savaşı bitip naziler mahkûm olduktan sonra bütün ölkelerdeki nazi ajanları tesbit edilerek isimleri pek çok ölkede pek çok dilde yayınlandı. Bu kitaplarda -yayınlarda- bir tek Türkiye sıralama dışı, fihrist dışı kalmıştır. Yani Türkiye'deki Nazi işbirlikçilerinin listesi, ilgili tüm istihbarat örgütlerinin işbirliği fikirbirliği ile Dünya kamuoyundan gizlenmiş; yok edilmiştir.

SORU: Bu durum neyi ifade eder?

CEVAP: Bütün Dünya'daki, Türkiye'nin iç dinamizmi olmayan, dolayısıyla şimdilik dış politik dengelerde askıya alınıp Dünya gidişatından tecrit edilerek iç çelişkileriyle çürümesinin beklenmesi gereken, varlığı belirsiz veya «galat-ı rüyet» bir öлке olduğu hakkın-

daki zimmi mutabakatı... Çünkü, kimin nerede, ne zaman, ne yaptığı belli olmayan, veya siyasetle uğraşan herkesin, her yerde, her zaman herşeyi yapabildiği bir ülkede siyasi -hatta bilimsel- tefekkür mümkün değildir. Dolayısıyla, siyasetle uğraşmanın ajansal formasyon gerektirdiği böyle bir ülkede rasyonel bir rejim teessüs edemez; ve herkes birbirini yer.

SORU: Peki güncel, pratik çare?

CEVAP: Bu kişiler (Haydar Kutlu ve Nihat Sargın) bir an önce kendilerine acımdan ve hertürlü endişeden kurtulup -kendi çaplarında- bir «Glasnost» başlatmalıdırlar. Bu şekilde bütün istihbaratçı mihraklarını kendi oyunları ile aldedip, ülkeye biraz olsun ışık girmesini sağlayarak çok hayırlı bir iş yapmış, ve böylece kendilerine de istikbalde -sosyal, siyasi, tarihi- varlık nedeni yaratmış olurlar. Yoksa, iş işten geçtikten sonra anı yazmakla adam -veya bir iş yapılmış- olunmaz.

SORU: Peki, bunu yapmazlar veya yapamazlarsa ilmi, mantığı, mâkul bir itirazları veya mâzeretleri sözkonusu olamaz mı?

CEVAP: Olamaz! Çünkü yukarıda örnek gösterdiğimiz Doğu Avrupa'lı komünist liderler için hadi diyelim ki onlar çok eski liderlerdi, siyasi günahları büyüktü... Ama bu bizimkiler taze lider. En azından Gorbaçov gibi çok eskiye ait siyasi sorumlulukları yok. Onun için ajansal endişelerden başka bir mâzeret öne süremezler.

SORU: Son olarak şunu da sorayım: Bukadar kesin kriterler koyma yetkisini kendinde nasıl buluyorsun?

CEVAP: Ya KATKI'da yazılanlar palavra veya fantazidir, yahut başta Haydar Kutlu ve Nihat Sargın olmak üzere bunlar ajansal ilişkilere mahkûmdurlar, diye düşünüyorum da ondan...

Hem de bundan böyle bir daha -kendi deyişleriyle- KATKI'cılar onlardan önce, onlar gibi düşünmüşler de, onları haberdar, ikaz ve ikna etmemiş ve/veya edememişler gibi bir mugalâtaya yer kalmamış...

AŞAĞIDA İÇERİKLERİNİ VERDİĞİMİZ DERGİMİZİN
ÖNCEKİ SAYILARINDAN İSTEYENLER
NER DAĞITIM - ERKAN SARI ADRESİNE BAŞVURABİLİR

SAYI 1 (+37) — HAZİRAN, 1988

- ★ Anti-Kolonyalist Mücadeleye Başlarken
 - ★ «Devlet Terörü», «Kontrgerilla», «Pişmanlık Yasası» ve «TBKP» Kavramlarına Metodist Bir Yaklaşım veya «Komünist Parti» Aksesuarlı «Demokrasi»cilik Oyununun Deşifrasyonu
-

SAYI 2 (+37) — EYLÜL, 1988

- ★ Başta Sovyetler Birliği Komünist Partisi Olmak Üzere Nabi Yağcı (Haydar Kutlu) ve Nihat Sargın ile İlgilenen Tüm Komünist Partilere ve Progresist Kuruluşlara DEKLARASYON
 - ★ Ali Ergin Güran'dan Açıklama
-

SAYI 3 (+37) — ARALIK, 1988

- ★ Legal Komünist Parti Kurmaya ve Kurdurmaya Tevessül Edenlerin DİKKATİNE!...
 - ★ Eski Bir «Meraklı»nın İtirafı
-

SAYI 4 (+37) — MART, 1989

- ★ Batılı Düşüncülere ve «Klâsik Marksizm»in İdeologlarına «BİLMECE»
 - ★ Ali Ergin Güran'la MÜLÂKAT
 - ★ Truva Atı Uygarlığı
-

SAYI 5 (+37) — HAZİRAN, 1989

- ★ Hayret Bir Şey...
- ★ İnsanlığın Selâmeti İçin 2. Din Reformasyonu Şarttır!
- ★ Ali Ergin GÜRAN'dan Önemli Açıklamalar

SAYI 6 (+37) — EYLÜL, 1989

- ★ Ali Ergin GÜRAN'dan Diyalog Şeklinde Çok Önemli Açıklamalar : Büyük Bilim Adamı Cahit ARF Neden Konuşturulmuyor?! - Haydar KUTLU'nun Zavallılığı... - «İnsan Bilimi»nin Mümkün Olduğunun İspatına Dair (Orijinal Bilimsel Çalışma)

SAYI 7 (+37) — ARALIK, 1989

- ★ İnsan (Emek) Bilimi veya Bilimsel Teorisi'nin Temel Postülât ve Bazı Kanunları ve Bunların Pratikteki Sonuçları Hakkında

TÜSTAV

FİZİKİ «ŞOK»LAR
(ve muhtemelen hayvanların büyük
çapta mahvolması)

ZAMAN YOK

ZAMANIN YÜK

Hayvan
(TEZ)

İnsan'ın Kronolojik Ol
(Hissî, vicdanî ve dinî mevhumların)

Davranış Disipli

Etik Yar
(Grupsal, Grup Mensu
(ANTI TEZ)

İrrasyonel
(Kendini yaplandıran kozmik

TÜSTAV

HAYVAN'ın
İçgüdüsel Davranışlarla — — — — —
Çeşitlenip Kompleksleşmesi

İçgüdüsel Davranışlara
Davranış Disiplininin
İNSAN Formasyonunun
(Dinî ibadet biçimlerinin -yaşamın bir

Alacakaranlık, Bulanık bir I
Tabulu, Fetişli, Totemli
(İnsan Formasyonunun

LANILMASI
Ortaya Çıkması)

SIFIRIN KEŞFİ İLE
KOMÜNİKASYONUN GELİŞMESİ

SAAT ZAMANI

ZAMANIN

Kronolojik Tarihi Aşama

(Ahlâkî, Bedihî ve İlmî Kavramların (Konseptlerin) İcadı)

**Öbür Dünya'nın, Za
Uzay İnsanı'**

*(Farkların, ilişkilerin
fonksiyonların, fenomen*

Kavram Disiplini: Mantık

**Notasyon
Matematiksel (S**

Ahlâkî-Bedihî Birey

(SENTEZ)

Sosyal

Rasyonel İnsan

*Üretim araçlarının, işbölümünün ortaya çıkmasıyla emeğin
metalaşması ve İnsanlığın büyük çapta esirlik ve
kölelik halini alması)*

Trensanda

(Emek'in ve İnsan'ın

Akılla Çevrenin İncelenip Anlaşılması

(Kavramlarla beraber Din öğretilerinin çıkması)

Teorik

Bilgi T

Net bir Dünya Algılayan

Ferasetli İNSAN

(İnsan Formasyonunun Oturması)

Duyuları ile Etrafı Algılayan

Teorik Keşifler Yapan

ve Çevresini ve Kendi

Gösteren